

MICHAEL DYMEK

Lidé mě stále poznávají

Michael Dymek, dnes již dvojnásobný otec, se za ta léta téměř vůbec nezměnil

Film *Páni kluci* režisérky Věry Plívové-Šimkové se stal kultovním. Nezestárl, přestože je mu letos přesně 30 let a z kluků už jsou opravdu páni se čtyřmi křížky na krku. Michael Dymek, tehdejší slavná dětská herecká hvězda, se teprve před deseti lety vrátil z emigrace z Mnichova a protože si zůstal podobný, stále ho poznávají lidé na ulici.

„Protočil“ jste téměř celou devítiletku, hráli v dětských filmech a televizních seriálech. Proč jste nešel studovat na konzervatoř?

Já jsem studovat na konzervatoř šel, ale tanec, se specializací na folklorní tanec. To, že jsem ho šel studovat, vůbec nesouviselo s tím, že jsem jako dítě hrál. Byl jsem pohybově nadaný, dělal jsem gymnastiku a nově vznikající oddělení na konzervatoři hledalo lidi, kteří umí i akrobacii.

A to jste kvůli tancování přestal hrát?

Taneční studium bylo strašně časově náročné a nedalo se to zvládat. A já jsem chtěl tancovat. Když jsem několikrát odřekl roli ve filmu, tak se filmaři přestali ozývat. Ale mně to zase tolik nemrzí, já jsem měl vždycky vnitřně problémy s tou velkou popularitou a nelíbilo se mi, jak se některé dětské hvězdy vytahují.

Máte vzpomínku z *Pánů kluků* na některého z dospělých herců?

Asi nejčastěji jsem byl „na place“ s panem Sorem a docela jsme se navzájem trápili. Nejdříve mě on tahal za ucho a pak já jemu máčel vlasy v inkoustu (smích). To bylo ve filmu, a teď vážně: Setkal jsem se s ním ještě později při natáčení *Indiánů z Větrova*. Bylo to prima.

Proč je podle vašeho názoru film tak úspěšný i po třiceti letech?

Všechno šlape, každý si tam najde to svoje, je to pohoda, směs humoru, zábavy a skvělých he-

reckých výkonů od tehdy z našeho pohledu dospělých herců, a hlavně – nic se nemusí „řešit“, prostě odpočinek a zábava.

Lidé vás na ulici stále poznávají...

...ano, je to neuvěřitelné. V *Pánech klucích* jsem hrál Toma Sawyera a nedávno se mi stala tato historka – parkoval jsem v jedné části Prahy, kvůli nedostatku místa několikrát za sebou na základu zastavení. Jednou, když jsem se vrátil k autu, měl jsem za stěračem lísteček – Naučte se už konečně parkovat, Tome.

Před pár lety jste se vrátil z Mnichova, kam jste emigroval v roce 1988. Co děláte?

Po škole jsem taričil ve Státním souboru písní a tanců, jezdili jsme po zájezdech do ciziny a my jsme se společně s mou nastávající ženou rozhodli zůstat v Německu. Byl to nový život a jiná práce. Začal jsem dělat skladníka u firmy, která se zabývala distribucí elektronických součástek, a v roce 1995 jsem se vrátil domů jako jednatel a manažer českého zastoupení této společnosti. Vrátil jsem se i k tanci. Už pět let tančím v souboru Taneční divadlo Bufo. (SIM)

tip dne

8.20

NOVA

Páni kluci